

Кантата.

Живѣй въ градъ губернски
Милъ Секретарь Рябовъ
Хоть очите му ся звѣрски
Но пѣлень той съ любовью,

*
* * *

Отпѣрвомъ ся бояха,
Что съ никой не галчи,
Кога го пакъ спознаха,
Нородъ отъ вредъ тѣрчи. . .

*

* *
Хоть той пари береше;
Но знай той да живѣй,
И съ него всякъ можеше,
Данди да погудѣй!

* * *
* * *

И за това мы сички
Днесъ хвалимъ него тукъ.
И молимъ Бога мы за него
Да му даде дени.

Лаплайловъ.

А сега охъ, охъ, ахъ, ахъ, вай!

Грабкинъ.

За что то сегичка,

Забирайло.

Той вече не ся намира.

Мишковдъ.

Пакъ царствіе нему небесно, вѣчень по-
кой!